

Svítá, už spánek to vzdává, svítá, rosa na dlaních,
svítá a náladu dává to letní svítání.

Když vlada léta sílí,
vstříc kamarádům a spáleným zádům jdem.
Když s někým lásku sdílíš, lásku ke všemu živému, co nosí zem.

Když ráno z mlhy vstává,
tak každý problém pryč je, čert ho vem,
touláš se, sníš, pak vzdáváš všem krásám hold a usínáš pod nebe
m.

Jdeš s kamarády strání
pak říčka nohy znavený omývá,
u ohně do svítání, písniček spousty a nikdo nezívá.
Pak z okna vlaků máváš
a schováváš to hezké, jak tajemství,
jen neber víc než dáváš, ať živé může žít i přátelství